

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Agrarna reforma.

I.

Stirideset let je minulo, kar sije našemu kmetu solnce osobne svobode. Suženj, tlačan bilo je prej naše kmetstvo krutemu gospodarstvu, graščaku. Oral in sejal je ubogi kmet sam, a žel je na svoji njivi poleg graščaka, redil je živino, a večidel krvavega svojega potu moral je bore kmetič graščaku nositi za priboljšek, bival je v tamni, leseni koči, a gospodstvu zidal je gradove — zastonj. Uklenjen ni bil tedaj samo telesno kmet tlačan v jeklene graščakove okove, temveč tudi duševno svobodo in omiko določevala mu je graščakova milost. Znano je, da je moral imeti kmetški sin graščakovo privoljenje, da je smel ustopiti v mestne in višje učilnice, saj bil je grajski suženj.

In prišlo je, — bolje rečeno, prigromelo je leto 1848 in njegov grom bil je blagoslov našemu kmetstvu, saj je izvilo bič graščaku iz rok. Stoprv odslej bil je kmet vsaj na pol gospod v svoji hiši in na svojem zemljišči, le glede razprodaje in razkosanja posestva in podedovanja klanjati se je moral dotičnim predpisom in postavam.

Leto 1868 razdrobilo je zadnje ostale kmetške sponse. Proglasila je namreč postava 27. junija istega leta podedovalne predpise glede kmetških domov neveljavnim in dovolila popolno svobodno razpolaganje s kmetškimi posestvi.

Naudušenje in splošna radost pozdravljala je to zadnje milostno svobodo; kajti na njenej podlagi bila je mogoča enakopravnost posameznih udov jedne družine.

Določevala je postava doslej, da podeduje kmetški dom najstarejši sin ali najstarejša hči in da izplača ostalim bratom in sestram le primerni del cenjenega posestva, in sicer v takem razmerju, da je on — kot gospodar vsaj za četrti del na boljem od ostalih dedičev.

V istini ostra in nepravična dozdevala se je ta postava glede kmetškega podedovanja. Isti srečni, kateremu je odločila osoda rojstni dom, očetovo gospodarstvo, naj uživa povrh večjo dedšino, kakor ostali bratje in sestre, ki si naj iščejo z malim svojim deležem v potu svojega obraza kruha in domovja.

Vender v državnem življenju ne sme odločevati in prevladovati vedno rabločutje in matematična natančnost v zadevah tikajočih se interesov posameznih udov države in onih države same. Tu velja gaslo: „Salus civitatis prima lex esto!“

V istini kratka leta popolne kmetške svobode pokazala so, da poslednja ni rodila niti državljanom, niti državi bogatega sadu in sreče, katero zagotavlja sicer zlata svoboda.

Prostovoljno razkosavanje in razdelitev kmetških posestev mej postavne dediče prouzroča dandanes ne samo vedno večje kmetške bede in splošnjega obubožanja, temveč preti državi samej, da se ji spremeni prej ali pozneje krepki kmetški rod, najboljši krvni in denarni davkoplačevalec, v proletarijat, ki je nesreča vsaki državi.

Prepričala se je država in vsak domoljub, da žuga po postavi z dné 27. rožnika 1868 velika, prej nepreračunjena in nepričakovana nezgoda in da je skrajni čas, da se postavijo nevarni kmetški svobodni primerne in prepotrebne meje.

Neizveden ali pa sebičen in neodkritosrčen politik sumniči in sumničil bode nasvetovano novo postavo, ki se razpravlja že v letošnji državnozbornski sesiji, da diši po reakciji, po sužnosti in tlaki one zloglasne dóbe pred letom 1848., mi Slovenci pozdravljamo jo pristrčno in radostno.

Naša slovenska domovina, ki ni štela nikdar takozvanih velikih narodnih domov in posestev, zre se strahom, kako razkosuje osobna kmetška svoboda in brezupen materijalen položaj našega naroda zadnje svoje kmetške domove in posestva. Dolgo ne bode, ako se ne ustavi to mesarjenje kmetških posestev, da ne bode več kmetov Slovencev, in da stopijo na njihovo mesto le siromaki, kočarji, kmetje, ki s svojo kmetijo niti male družine preživeti ne morejo, takozvani kmetški proletarijat, ki tira zadnje svoje imetje na boben, tujcem v roke, ki kujejo žrebje za materijelno in duševno krsto slovenskega naroda.

Liberius.

Časnikarske hijéne.

Slovenci smo bili od nekdanj tako srečni, da so nasprotniki naši vsak narodni napredek v javnem in socialnem življenju, vsako večje narodno

podjetje pozdravljali z divjim huronskim krikom po nemških nam sovražnih časopisih, in lavorike, ktere so si s tem kovarskim dopisovanjem in zavratnim napadanjem svoje dni pridobili zdaj že pokojni dr. Issleib, in še živeča znana dva doktorja zdravnika, še zdaj bujno zelené na sicer opustošenem vrtu ljubljanskega ustavoverstva. A takrat, ko je ta svojad s svojimi peresi grdila narodno stranko in zaslužne voditelje njene, imeli so tako zvani ustavoverci na Kranjskem nadvlado v svojih pesteh in šlo jim je samo za tó, da bi potisnili nazaj vedno krepkeje nastopajoče slovenstvo.

Vsak izmed nas se tudi še živo spominja, kako so cvlili in se zvjali ti dopisuni po židovskih in požidenih časopisih, ko je nastopilo Taaffejevo ministerstvo in je z bogate mize njegove padlo tudi nekoliko drobtin na poprej zanemarjene kranjske Slovence. Nekoliko let je bila „Aera [Winkler in Krain“ stoječa rubrika po vseh glasilih državnozbornske levice, in kdor ni poznal kranjskih razmer, moral je, sodeč pa teh izbruhih tevtonskega fanatizma, misliti, da je Kranjska postala obljubljeni dežela, kjer se mleko in med cedí Slovincem mej tem, ko se morajo kranjski Nemci kakor indijska parijska potikati po deželi. Zadnje leto so pa nekoliko potihnile te politične elegije, bodi si, da so se ti židovski časnikarski hlapeci s svojimi lažmi začeli samim sebi zdeti smešni in zaničevanja vredni, bodi si, da so se preverili, da se tudi pod Taaffejevo vlado kranjskim Nemcem ni skrivil noben las in da še vedno sedé okoli loncev, polnih tolstega mesá, kakor nekdanj v Egiptu pradedje tistega rodú, ki dandanes v Avstriji s časopisjem dela javno mnenje.

Toda, kdor je mislil, da so za vselej potihnili ti politični dninarji in podajači, ta se je močno motil. S penečo jezo in divjim fanatizmom so se znova zagnali na slovenski narod, s pretkanimi lažmi in kovarnimi izmišljotinami so začeli zadnje čase sumnjičiti in črniti možé, ki imajo za naše ljudsko šolstvo in za literaturo našo kaj zaslug. Izbrali so si pa v predmet svojega obrekovanja zlasti tri okrajne šolske nadzornike, ki so si s svojim vestnim, nepristranskim, pridnim in odločnim delovanjem v prid in napredek našega

LISTEK.

Zarota v verzih.

Zgodovinska povest.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; Poslovenil Rozinský.

Kako globoko v usodo narodov, v usodo celih držav more poseči — svilen čop!

Ustaja, ki je izbruhnila v noči k 9. juniju l. 1762. v Petrogradu, in katero je vodil Grigorij Grigorjevič Orlov, posadila je na prestol ruski Katarino II., ki je postala tako samovladna gospa cele Rusije, kajti Peter III., soprog Katerine in dotedanji car, ločil se je bil v istej noči od tega sveta. Katarina dospela je tako na vrhunec svojih najgorečnejših želja in ž njo zajedno tudi — Grigorij Grigorjevič Orlov, njen ljubljenec. Postati soprogom cárice ter zasesti ob njenem boku prestol ruski, — zdel se je Grigoriju Orlovu, dotedanjemu stotniku topništva, le še dogodek najbližje bodočnosti. Saj ga je Katarina prav tako strastno ljubila kakor on njo!

Vender — — —

Zares! pomembna je ta besedica, ta „vender“! Podobna ti je pogosto mejniku, ki deli dva svetova jednega od drugega. —

Prvi korak, katerega je stopila carica za svojega samostalnega vladanja, bil je pregledovanje vojske Carico, oblečeno po vojaški in oboroženo z mečem, pozdravljali so ruski polki z ovduševljenim, odkritosrčnim in viharnim „Urá!“

Ko se je polegel nekoliko vihar gromečega pozdravljanja, namenjena je bila, da nagovori vojsko; no nepričakovan dogodek oviral jo je za trenotje, da ni koj proizvela svojega namena.

Proti vsem kaznim, navzlič strogemu vojskemu redu izstopil je iz prvih vrst vojske mlad junašk mož, velike, vender kaj pravilne, da celo lepe rasti ter s krepkimi koraki stopa naravnost k carici. Katarina se je malone prestrašila.

Prihaja li morebiti ta mož, da nad mano maščuje zavrženega pokojnega carja.

Ta misel pretresla jej je dušo.

Mladi vojak pa, približavši se carici na nekoliko korakov, pozdravi jo po vojaški ter nagovori s krepkim glasom: „Uniforma carske milosti ni popolna, — na sabli Vaše Carosti ni — čopa.“

Po le teh drznih besedah odpne od svoje sable svileni čop ter ga poda Katarini, ki je bila mej tem pogledala na ročaj svoje sable ter zapazila, da res nema onega nakita, ki je tako strogo zapovedan z neuprosnim vojskinim redom, katerega je bil Peter III. po pruskem uzoru zavel v rusko vojsko.

Carica se je nasmehljala; z ljubko zadovoljnostjo zrla je smelega mladiča, ki jej je drzno pred cele armade očmi očital nedostatnost njene uniforme, toda — vsprejela je čop ter pripela ga pri tej priči tam, kjer po zapovedi viseti mora.

Mej tem pozdravi smeli vojak Katarino zopet po vojaški ter se vrne v vrsto na svoje mesto. Toda ta drzni čin ni dal narodu ruskemu le izbornega državnika, no dal mu je tudi izvrstnega vojskovodjo, moža, ki je mnogo krutih ran zasadel mošlemskim sosedom slovanskim — Tatarjem in Turkom.

Le ta dogodek bil pa je zajedno tudi vir zaprek, ob katerih se je imel brzo razbiti namen Grigorja Grigorjeviča Orlova, namen, da bi s Katarino delil prestol ruski.

S svilenim čopom v roki stopil je dne 9. junija l. 1762. prvič na pozorišče svetovno — Grigorij Aleksandrovič Potemkin.

ljudskega šolstva pridobili občno spoštovanje našega učiteljstva in vseh šolskih prijateljev, zaletavajo se zdaj v g. prof. Komljanca v Kočevji, v g. prof. Levca, nadzornika za Radovljiški in v g. Žumerja, nadzornika za Kamniški okraj. G. prof. Komljanec nosi na sebi ta strašni greh, da je on, po rojstvu in mišljenju Slovenec, okrajni šolski nadzornik v okrajih, kjer je polovica slovenskih in druga polovica nemških ljudskih šol. In čeravno je v svojem uradnem poslovanju, kakor smo slišali od več strani, minuciozno nepristranski, vendar je bil po nemških časopisih zlasti zadnje tedne opetovano grdo napadan, kajti velikonemški agitator prof. Linhart v Ljubljani ne more pozabiti, da je o svojem času on paševal kot okrajni šolski nadzornik v tem okraju ter kot mandatar nemškega „Schulvereina“ deloval po slovenskih mejah „in majorem Germaniae gloriam“. Linhart zmatra ves šolski okraj kočevski za svojo domeno in gorje vsakemu drugemu okrajnemu šolskemu nadzorniku na Kočevskem, ki ni njegovega političnega mišljenja in poln njegovega tevtonskega duha.

Gospod Žumer je s svojim tihim in mirnim delovanjem iztrebil Avgijev hlev, katerega je bil v kamniškem okraju zapustil prejšnji nadzornik Sima. Ta mož, ki Linharta ne preseza v političnem fanatizmu, pač pa ga daleč nadkrijuje s svojim strupenim peresom, vzglednega šolnika Žumerja vedno obira po „Laib. Schulzeitung“, po „Tagespost“ in po „Neue freie Press“, kakor tudi po zakotnih nemških časopisih koroških, in ko bi moč njegova segala tako daleč, kakor sega njegovo politično ovadustvo in njegov zlobni jezik, potem bi prišel poslednji dan vsem tistim Slovencem, ki imajo pri našem šolstvu kaj govoriti. Prav dostojen tovariš Simov v opravljanju in sumničenji po „Tagespost“ je s Pruskega k nam došli telovadski učitelj Schmitt, kateri je pa v svoji stroki taka ničla, da ga je celo nemški „Turnverein“ izbacnil kot telovadskega učitelja iz svoje srede. Mož misli, da mora zdaj pristno svoje prusko mišljenje tem radikalneje kazati s tem, da trosi laži po židovskih časopisih — v predmetih ni ravno zbirten — popade vsakega, kdor mu je poti!

Najhuje so se pa nemški dopisuni — in kot takega se nam poleg Linharta, Sime in Schmitta zaznamuje tudi znani prusijan dr. Binder zadnje tedne lotili prof. Levca. Poskušali so ga najprej očrniti kot okrajnega šolskega nadzornika, češ, da hoče posloveniti ljudske šole po Gorenjskem. A kaj bi bilo tukaj poslovenje, kjer so itak že vse šole razen Fužin slovenske, tega nam ti modri možje neso mogli povedati. A prof. Levec ni samo okrajni šolski nadzornik, ampak — kar radi priznavamo — tudi spreten urednik „Ljubljanskega Zvona“. Ker mu v službenih stvareh neso mogli do živega, začeli so ga prijemat od te strani! Kakor hijene po grobiščih iščejo človeških trupel, tako so te časni-karske hijene začele brskati po raznih letnikih „Ljubljanskega Zvona“, da bi našle kako kost, katero bi mogle potem glodati po nemških časopisih. In res so iz nekaterih Trdinovih bajk in iz neke dr. Tavčarjeve povesti brez vsega stika in sklada iztrgali nekoliko fraz in besed — iz katerih so skovali orožje zoper urednika „Zvonovega“.

Carica dokončala je pregledovanje polkov, katere je bila oduševljeno nagovorila, na kar se vrne v zimski dvorec.

Drugega dne pa zapove poizvedovati po onem vojaku, ki jej je bil podal prejšnjega dne svileni čop. Izvedela je njegovo ime z dostavkom, da se je mladi Potemkin, dokončavši nauke na Smolenskem gimnaziji in na vseučiliščih v Moskvi, posvetiti hotel duhovskemu stanu, no pa se je premislil ter si raje izvolil meč, kakor pa duhovsko slavo in močnost.

Še istega dne imenovala ga je carica častnikom. Od te dobe je Potemkin brzo napredoval v dostojanstvih, dokler ga carica naposled ni izvolila za svojega ključarja (kamornika).

Grigorij Grigorjevič Orlov izprevidel je koj, da ima tekmeča in to tekmeča kaj nevarnega. Uporabil je zatorej ves svoj upliv na carico, upliv, ki je bil takrat še zadosti velik, da je bil Potemkin poslan za nekakim poslanstvom na Švedsko.

Toda carica Katarina bila je žena preveč strastna, no tudi odločna, da bi si pustila novim čutom, v srci njenem se porajajočim, določevati meje bodisi od kogarkoli. Dan na dan postajala je h grofu Orlovu hladnejša, a ne dolgo na tó, da bi se ga le

Na ta način bi se vsak pisatelj dal pripraviti na — vešala! Le vzemi Schillerja ali Shakespearja v roke, iztrgaj iz zveze besede, katere polagata Falstaffu, Rihardu III. ali Francu Mooru na jezik — pa nimaš dveh velikih pesnikov, ampak imaš dva suroveža in lopova pred seboj! Sami svojim očem nismo verjeli, ko smo prvič v „Deutsche Zeitung“ brali ta zavijanja. Toda ko so se ti zavratni napadi, ko se je ta perfidija ponavljala teden za tednom, ko se je poleg imenovanega lista začela na enak zvijski način oglašati cela kôpa nemških listov, od največjega na Dunaji do najmanjšega v Celji — potem smo videli, da je v teh lažéh, da je v tem nesramnem podtikani in zavijanji — metoda! Videli smo, da se je zarotila ta svojad omajati službeno stališče zgoraj trem imenovanim nadzornikom ter ob enem ubiti tudi „Ljubljanski Zvon“. Videli smo, da se s posebno ustrajnostjo po nemških listih ponavljajo ti perfidni napadi baš te dni, ko se ima izvršiti imenovanje novih okrajnih šolskih nadzornikov! Dolgo smo molčali, a če bi molčali še dalje o teh zlobnih nakanah in nesramnih lažéh, lahko bi nam očital vsak domačin, da zanemarjamo svojo publicistično dolžnost. Zatorej danes z vso odločnostjo zavračamo te lažnive dopise! Veliko nesramnih rečij se je zadaja leta pisalo o Slovencih po nemških listih; a tako iz trte izvitih o sobnih napadov, kakor smo jih brali zadnje tedne, doslej še ni bilo. Kam pridemo, ako bode še dalje tem ljudem pripuščeno, da čakajo za grmom ter s kolom zavratno pobijajo slovenske šolnike? Zatorej vse faktorje, ki imajo odločevati o našem šolstvu ter uplivati na učiteljsko osobje naših šolskih zavodov, vprašamo resno: Kaj država res plačuje učitelje in profesorje po šolskih zavodih samo za to, da fakijskim listom služijo za — „časni-karske hijene?“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. novembra.

Brambeni odsek **državnega zbora** je vsprejel vse one določbe vojnega zakona, ki se tičejo jednoletnih prostovoljcev. Stavil se ni noben predlog, da bi se te stroge določbe kaj premenile. Ostale paragrafe bode pa odsek rešil brez dolgega razgovaranja. — V budgetnem odseku je poslanec Neuwirth obžaloval, da se je Avstrija preplavila s srbskimi srečkami, dočim se prizadevajo omejiti loterijo. Finančni minister je odgovoril, da je po zakonu dovoljeno v Avstriji prodajati srečke, za katere jamči kaka tuja država. Abrahamowiczu se zdi pristojbinski zakon preveč nejasen in želi, da bi se premenil.

Vnanje države.

Kraljica **srbska** pride začetkom decembra v Peterburg. Poprositi hoče baje carico, da bi posredovala v zadevi ločitve njenega zakona. Posvetovati se pa tudi misli s najboljšimi ruskimi odvetniki in cerkvenimi avtoritetami. Njeno prizadevanje bode pa težko imelo kaj uspeha, kajti Rusija se ne mara mešati v to zadevo. Za mnenja ruskih odvetnikov in cerkvenih avtoritet se pa v Belemgradu ne bodo dosti brigali. Tu je le mogoče kaj doseči, če bi se Rusija sama za kraljico potegnila, ali pa narod srbski. Poslednji pa vse dogodke bolj apatično gleda in je posebno revizija ustave v Srbiji zmešala vse duhove.

iznebila, poslala ga je v Moskvo, kjer je ravno nastala kuga; grof je imel tam urediti vse zdravstvene naredbe. Poslanstvo to za ljubimca zares ni bilo preprijetno.

Zajedno poklicala je Katarina Potemkina s Švedskega.

Le-tá mladi mož, ki se je prav takó odlikoval s plemenitim vedenjem, kakor z bistrim umom svojim, z odločnostjo, kakor tudi z okretnostjo v diplomatskih in vojaških okolnostih, je brzo postal ljubljeneč carice in sploh prva osoba na dvoru njenem.

In ko se je grof Orlov vrnil po daljšem času iz Moskve, pozdravila ga je carica le zahvaljevaje se mu za dobro opravljeno službo, — no v ostalem pogledu pa — popolnoma hladno.

Potemkina pa, iz tega neznanega, od duhovstva ubéglega študenta, ugledal je Orlov zdaj oblaženega s carice ljubezniijo, obsipanega z dokazi najvišje naklonjenosti. Postal je namreč Potemkin za tem član tajnega svetovalstva, prvosednik vojnega sovéta in prvi minister z naslovom knez; imetek pak in druge darové, katere mu je bila naklonila carica, cenili so na mnogo milijonov.

Nek Dunajski list dobil je brzobjavno poročilo iz Peterburga, da se je **bolgarskim** emigrantom dalo razumeti, da naj nikar več ne računajo na Rusijo. Car neče nič več slišati o Bolgariji. Dolgo so se nadejali, da bode Nemčija z vso energijo podpirala rusko politiko v orientu, a pri prihodu nemškega carja v Peterburg preverili so se, da so se varali. „Moskovskija Vjedomosti“ pišejo, da je večina ruskih diplomatov se že preverila, da je Bolgarija za Rusijo izgubljena. Le malo je še optimistov, mislečih, da se bodo stvari za Rusijo na bolje obrnile.

Preiskava o uzrokih nesreče pri Borki, ko je vlak, s katerim se je vozil **ruski** car, skočil s tiru, je končana in se bode v kratkem objavila. Kakor se poroča iz Peterburga, se je dognalo, da je jeden glavnih vzrokov ta, da je bila železnica slabo narejena. Židovski listi bi pa radi oprali železniško upravo in iščejo drugih vzrokov.

Francoski poslanec Gilly ima velike neprijetnosti, ker je bil člane budgetne komisije obdolžil, da se dajo podmititi. Vsi zahtevajo dokazov. Andrieux ga je tožil pri sodniji, potem pa pozval na dvoboj. Bivši finančni minister Raynal zahteva, da naj dokaže, da se je res, ko so se sklepale pogodbe z železniškimi društvi, 14 milijonov frankov razdelilo mej poslance, kar je trdil, ali naj pa to trditev prekliče, sicer bode zahteval zadoščenja z orožjem.

Danes se snide **nemški** državni zbor. Prestolni govor bode pojasnil nazore nemške vladne kolonijalne politike. Kakor pišejo oficijozni, bode prestolni govor naznanjal, da je nemška vlada trdno sklenila v kolonijalnih zadevah začeto delo nadaljevati.

Lord Randolph Churchill, ki je pred dvema letoma izstopil iz ministerstva, ker se ni ujemal s sedanjo politik **angleške** vlade, sedaj zopet odbruje vladno politiko. V soboto je v Paddingtonu (zadnjem Londonu) bil sklical volilni shod. V svojem govoru je jako hvalil vladno vnanjo in irsko politiko. Poudarjal je pa, da treba reformovati državno upravo. Nadalje je govoril še o raznih socialnih vprašanjih.

Dopisi.

S **Kranjskega** 22. novembra. [Izv. dop.]

(O „Matici Slovenski.“) Sleherni domoljub je vesel lepega napredka našega prvega literarnega društva, ki se ne kaže samo v knjigah, ampak tudi pri številu udov. Glede števila vendar še ne moremo biti zadovoljni, kajti vedno še pogrešamo večino domačega razumnštva mej udi. V tej zadevi bi lahko g. poverjeniki še več storili. Upisovalno polo naj bi ne pošijali le prejšnim udom, temveč vsem naobraženim domoljubom dotičnega okraja. Ker pri takih prilikah osobna agitacija izda največ, bi bilo dobro, da bi se število dosedanjih poverjenikov izdatno pomnožilo.

Tudi glede knjig dovoljujemo si nekatere domoljubne opazke. V matičnih knjigah je sicer zastopano raznovrstno znanstvo, vendar jako pogrešamo Slovenci stalne znanstvene terminologije, kar zelo ovira znanstveno literarno delovanje in šolsko književnost.

Naša Matica je sicer izdala Cigaletovo znanstveno terminologijo, ali ta sedanjim potrebam ne zadostuje več. Za izdavanje terminologije je gotovo v prvi vrsti poklicano društvo, kakeršno je „Matica“. Vsaj je tudi francoska akademija prejšnje čase določila stalna pravila francoskemu jeziku, ki so jedino veljavna. To je pospešilo dovršenost franco-

Orlov počutil je v žaljenem srci svojem neizrekljivo sovraštvo; plamen jeze mu je divje plapolal v zavistnej duši. Saj je bil on mož, ki je posadil Katarino na prestol ruski; on je osnul revolucijo, on pahnil s prestola Petra III. posadivši krono na njeno glavo, — a zdaj — prvo mesto v državi, na katero on jedini imel je nekako pravo, dobil je nekdo drugi. In nadejati se je celo smel, da postane soprog Katerine. Preklinjal je nevhvaležno carico; ošabnost in slavohlepnost bili sta žaljeni. Pomisljati je začel, kakó bi se osvetil in pomislil je na zares krasno osveto.

V orodje izbral si je sina carice same, cárjeviča Pavla, ki je ravno bil dorasel v čvrstega mladeniča.

Nakana ta bila je dobro premišljena.

Veliki knez ni ljubil matere svoje. Katarina bila je proti sinu svojemu vedno silno resna, dá celo trda in napeta. Ker je bila silno nezaupna, neprestano rojilo jej je po glavi, da jo Pavel name-rava pahnuti s prestola. Zategadel dala je sina svojega skoraj v nekak zapor, kajti določila je mu za stražnika bivšega njegovega uzgojitelja, grofa Nikito Pamina, moža ki jej je bil véno udau.

(Dalje prih.)

skega jezika in največ pripomoglo, da se je ohranil še dandanes diplomatskim jezikom, ki radi točnosti izraževanja odstranjuje sleherni dvoumnost ter s tem presega vse druge jezike.

Naša „Matica“ naj bi na ta način izdala znanstveno terminologijo, tesno spojeno s hrvatsko in sicer v prvi vrsti za potrebo srednjih in obrtnih šol (vsaj menda jedenkrat vendar dobimo slovensko višjo gimnazijo in realko), potem za urade, za tehniški, obrtni in kupčijski posel, kasneje še le za strogo učenost. Pri določevanju tehniških in obrtnih izrazov za orodja in izdelke, treba bi bilo tudi gradiva mej narodom nabirati. Približevanje Hrvatom pa bi ne razširilo le znanstvenega delokroga mej Jugoslovani, ampak ugladilo tudi bi pot slovenskim dijakom na „Zagrebsko univerzo“, kar bode za nas večega pomena, kakor lastna slovenska, kadar bodo spričevala „Zagrebske univerze“ tudi veljavna za slovenske pokrajine.

Da bi tega dela ne čakali predolgo, pričelo naj bi se izdavanje o pojedinih predmetih v zvezkih, katerih bi se gotovo tudi veliko razpečalo mej neude.

„Slovenska Matica“ pa bi si sto izdajo postavila častni zgodovinski spomenik. —r.

Domače stvari.

— (V državnem zboru) odgovoril je večeraj pravosodni minister na interpelacijo poslancev Steinwender, Hock in dr. glede natečaja za 5 avskultantskih mest na Koroškem. Grof Schönborn je dejal, da je že njegov prednik pri nadosdišči v Gradci odredil poizvedbe, pri katerih se je pokazalo, da se mora pri deželni sodišči v Celovci s slovenskimi strankami obravnavati s tolmači, ker je pač dovoljno število slovenski govorečih sodnikov, ne pa tudi avskultantov in praktikantov. Dalje se je pokazalo, da vsled pomnoženega poslovanja in ker jih mej 27 okrajnimi sodišči na Koroškem 12 uraduje v obeh deželnih jezikih. Vsled tega storil je že baron Pražak potrebne korake ter prosil presvetlega cesarja, da bi se za Koroško sistemizovana mesta pomnožila za 5 avskultantov. Tej prošnji ugodilo se je s cesarsko odločitvijo z dne 26. septembra. Da je bil ukrep ta potreben, vidi se iz tega, da je na Koroškem 102.250 Slovencev nasproti 241.585 Nemcem.

— (Osobne vesti.) Umirovljeni računski nadsvetnik pri Tržaškem finančnem ravnateljstvu Karol Verwega dobil je naslov in značaj računskega ravnatelja. — Poštni kontrolor Avgust Schiller imenovan je višjim poštnim upraviteljem v Bocnu.

— (Imenovanja.) Davčni nadzornik g. Anton Rebek v Trstu in začasni finančni koncipist g. Ivan Lončar imenovana sta davčnina nadzornikoma v IX. razredu. — Pravni praktikant pri deželni sodišči v Ljubljani, g. Anton Rogina, imenovan je avskultantom za Kranjsko.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 25. novembra t. l. predstavljalo se bode burko „Gosi in goske“.

— („Obzor“) omenja v večerajšnji številki dveh dopisov, došlih mestnemu zastopu Zagrebškemu. Jeden bil je od carinskega urada iz Budimpešte, drugi od davčnega urada mesta Ljubljanskega, oba pa pisana v nemščini. Glede dopisa iz Budimpešte pravi „Obzor“, da je to dovolj čudno, ker tamošnja oblastva s hrvatskimi v najredkejših slučajih dopisujejo nemški, marveč navadno madjarski. „Pogledom na Ljubljano pako dosta je tužno, šlo radje pišu njemačkim jezikom, nego li svojim slovenskim“. Zares tužno, zelo tužno!

— (V Pragi in v Lvovu) napravili se bodo ruski konzulati. Kakor čitamo v listih, se je kabinet Dunajski dolgo branil, naposled pa se vendar udal. Jako nemilo je zadelo Poljake, da se v Lvovu ustanovi ruski konzulat.

— (Tržaški Sokol) priredil je telovadni oddelek za otroke, ki se je pričel pretekli ponedeljek. Vaje bodo vsak ponedeljek, četrtek in soboto ob 5—6. ure zvečer. Takoj prvi večer došlo je lepo število otrok od 9—12 leta, ki so z velikim zanimanjem telovadili. Ako bode kazalo, odprl bode „Sokol“ bodoče leto še oddelek za deklice.

— (Dantejeva „Divina Commedia“ na jednom listu.) V nemških listih čitamo; Pri knjigotržci Furchheimu v Napolji, „Largo dé Mar-

tiri“ razstavljeno je delo, vzbujajoče splošno začudenje in zanimanje vseh častilcev Dantejevih. To delo je: Dantejeva „Divina Commedia“, obsezajoča 14.223 stikov, okolu 96.000 besed in 400.000 črk, spisana na jeden list papirja tako razločno, da se s povekšalnim steklom dobro čita. To delo zvršil je neki Kosovel v papirnici v Podgori, ki baje navzlic nečuvemu mučnemu delu ni oslepil.

— (Za lovce.) V Mojstrani ustrelili so preteklo nedeljo 18 divjih koz. Gospodu Galetu bila je sreča posebno mila, ustrelil je v dveh urah na jednom in istem mestu 8 divjih koz. Ustrelil bi jih bil še več, da mu ni zmanjkalo streliva.

— (Pri občinskih volitvah v Škofjiloki) bili so pretekli torek izvoljeni gg: Valentin Sušnik župan, Alojzij Krenner, Jurij Deisinger, Janez Guzelj in Josip Jesenko odborniki.

— (Obrtno pomočno društvo v Novem mestu) se je razdružilo. Za likvidatorje so določeni gg: Martin Mohor, Vencel Kindl in Ivan Krajec.

— (V Zagrebu) pokazale so se zopet osepnice. Marija Vodeničar, 18 letna delavka v tabačni tovarni, rodod iz Kostanjevice na Dolenjskem je v torek za osepnicami umrla. Šest drugih delavk je ozdravelo.

— (Službe dacarjev) za pobiranje deželne naklade na žgane pijače na Kranjskem so razpisane do 25. novembra t. l. Dacarji dobivajo po 32, 36 in 38 gld. na mesec, prosto stanovanje in letni pavšal 80 gld. za kurjavo in svečavo. Ker je 60 takih služeb oddati, naj se prosilci o pravem času oglase pri deželni odboru kranjskem. Dokazati je treba prosilcem, da so večji slovenske pisave.

— (V Lescah na Gorenjskem) otvorila se je večeraj s pošto združena brzozjavna postaja z omejeno dnevno službo.

— (Novo cerkveno vino Ritoznanjskih goric), tako se nam piše iz Slovenske Bistrice, prodalo se je na javni dražbi po 80 do 90 gld. štrtinjak staro vino iz leta 1885. In 1886. je po 120 do 140 gld. Na neki privatni vinski dražbi v bližnji Zgornji Polskavi se je prodalo Jeruzalemsko vino iz l. 1885 po 200 gld. štrtinjak. Letošnja kaplica po pohorskih goricah se sploh hvali, ker je grozdje dobro dozorelo in se še ni prikazala pene- nospora.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 21. novembra. („Politische Correspondenz.“) Dopis iz Bukurešta javlja, da se je volitev generala Floresca senatskim predsednikom le s pomočjo liberalne opozicije posrečila. General Florescu dobil je 57 glasov, vladni kandidat Cretulescu pa 37 glasov. — Poslednji bil bi po vladnem mnenju posebno sposoben senatski predsednik, ker je bil prej poslanik v Rusiji in bi se zmatral zupanja vrednim zastopnikom dosedanje vnanje politike in ker ni bil skrajni pristaš nobene stranke. Florescu pa je naklonjen Rusiji in je odločen pristaš staro-konservativne bojarske skupine. Pričakovati ni, da bi sedanji položaj dalje trajal in vlada je trdno sklenila, bode li volitev predsednika za zbornico poslancev tudi neugodna, da bode zbornici razpustila in razpisala nove volitve.

Atene 21. novembra. Cesarica Elizabeta dospela v Navplijo in potovala dalje v Mikene. Kralj pojde najbrže v Krf obiskat cesarico.

Peterburg 21. nov. General Paucker imenovan prometnim ministrom.

Peterburg 21. novembra. („Politische Correspondenz.“) Vojni minister je na ukaz carjev v ruski vojski služečim 60 bolgarskim častnikom naznanil, da počenši s 1. dnem januarja 1889 v svojej lastnosti kot bolgarski častniki ne morejo več ostati v vojski, da morejo torej oni, ki tudi v bodoče hočejo obdržati svoj čin, prestopiti v rusko vojsko kot cesarski ruski častniki.

London 21. novembra. Policija zasačila je moža, ki je na sumu, da je že dolgo izkani morilec žensk. Ko so ga prijeli, se je branil o svoji osebi pa ni hotel povedati ničesar.

Berolin 22. novembra. Cesar otvoril državni zbor. Prestolni govor pravi: Naše razmere z vsemi tujimi vladami so mirneje. Moje prizadevanje neprestano meri na to, da se mir

utrudi. Zveza z Avstro-Ogersko in Italijo nema nobenega družega namena. Trpljenje, katero bi tudi zmagonosna, brez potrebe pričeta vojna prizadela Nemčiji, bi se ne strinjalo z mojo krščansko vero in z mojimi cesarskimi dolžnostmi nasproti narodu. V tem prepričanji zmatral sem za svojo nalogo, da sem kmalu po nastopu vlade ne le zaveznike v državi, ampak tudi prijateljske, v prvi vrsti sosedne vladarje osobno pozdravil, ž njimi iskal sporazumljenja, kako izpolniti nalogo, dano nam od Boga: da narodom svojim zagotovimo mir in blaginjo, kolikor je to zavisno od naše volje. Zaupanje, katero so meni in moji politiki kazali na vseh dvorih, katere sem obiskal, daje mi opravičeno nado, da se bode meni, mojim zaveznikom in prijateljem posrečilo, Evropi ohraniti mir.

Razne vesti.

* (Ruski list „Svet“) pripoveduje povodom železnične nezgode pri Borku nastopni dogodek: Car Nikolaj vozil se je 1851. l. po Nikolajevi železnici. Takrat vlak ni vozil hitreje, nego 25 vrst v jedni uri. Prometni minister Kleimichel bil je prvi, ki se je vozil 50 vrst v jedni uri in o tem poročal carju. Pri svoji prvi vožnji po železnici ukazal je car, da naj vozijo 50 vrst v jedni uri. Minister dal je povelje v tem zmislu, a vlak ni vozil hitreje. Car postal je nevoljen in ponovil ukaz, a vendar se neso vozili hitreje. Pokazalo se je, da strojevodja ni hotel izpolniti ukaza carjevega. Na postaji pokliče car strojevodjo pred se in ga vpraša, kaj ga je napotilo, da se je ustavljal ukazu njegovemu. „Gosudar“, odgovori strojevodja, tako hitro ni moči voziti. — „A Kleimicheln si vozil tako brzo?“ — Da, gosudar, a to bilo je zelo nevarno. Razložek pa je ta, da je v Rusiji veliko Kleimichelnov, car pa samo jeden“. Car zahvalil se je strojevodji.

* (Koliko je ovac in volne na svetu.) Avstrijska trgovska zbornica v Carigradu proračuna, koliko se vsako leto volne proizvaža na svetu. Na leto proizvaža se 800 milijonov kilogramov volne v vrednosti 5 milijard frankov. Avstralija in nova Zelandija imata 75 milijonov ovac in proizvajata 100 milijonov kilogramov volne, v vrednosti 600 milijonov frankov. Zedinjene države imajo 50 milijonov ovac, po vsej Evropi jih je pa 200 milijonov, ki dajo 200 milijonov kilogramov volne na leto, v vrednosti 900 milijonov frankov. Največ ovac ima Rusija, potem Angleška, Nemčija, Avstrija, Italija, Španjska, Turška, Grška, Švica, Portugalska, Belgija, Srbija, Črnagora, kakor so po vrsti našteje.

* (Zamrzle ladije.) Vsled hudega mraza (11 do 14 stopinj) zamrznilo je v Taganrogu 32, v drugih pristaniščih ob Črnem Morji 31 ladij, mej katerimi je tudi nekoliko avsto-ogerskih. Reka Dnjepr je tudi popolnoma zamrznila in plovba se je ustavila.

* (Drag pes.) Na poslednji pasji razstavi v Sheffieldu ponudil je neki g. Baylisse 1500 ginej (39.375 frankov) za šest mesecev starega psa „bernhardinca“. Ponudba pa se ni vsprejela.

Bratje Sokoli!

Pri zadnjem večeru odbrana, da prirediva prihodnji jour-fixe 24. novembra, ustregla sva želji, kolikor moč. Vabiva že danes vse gospode brate k obilni udeležbi. Program priobčiva jutri. Na zdar!

Anton Zagorjan.

Dragotin Hribar.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarni G. Piccolij. (759—5)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—269)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci

21. novembra:

Pri **Stonu**: Patzer z Dunaja. — Tuček iz Novega mesta. — Aleš iz Ruvice.
Pri **Malič**: Kraus, Förneböck, Bibus z Dunaja. — Pavrih iz Zadra. — Gaisbeitzten iz Sevnice.
Pri **južnem kolodvoru**: Abram iz Trsta. — Skočica iz Bleda. — Grohar iz Škofje loke.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. nov.	7. zjutraj	735.1 mm.	2.6° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.7 mm.	5.6° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	738.7 mm.	0.4° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura - 2.6°, za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 22. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.75	81.85
Srebrna renta	82.45	82.50
Zlata renta	109.90	110.00
5% marcna renta	97.35	97.35
Akcije narodne banke	876.00	877.00
Kreditne akcije	316.00	306.40
London	121.75	121.85
Srebro	—	—
Napol.	9.64	9.64
C. kr. cekini	5.77	5.77
Nemške marke	59.77 1/2	59.77 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 90 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	174 " 50 "
Ogerska zlata renta 4%	100 "	90 "
Ogerska papirna renta 5%	100 "	91 "
5% štajerske zemljiš. odvez. oblig.	100 "	104 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	25 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 "	50 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100 "	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 "	—
Kreditne srečke	100 gld.	182 " 75 "
Rudolfove srečke	10 "	19 " 75 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	113 " 60 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	225 "	25 "

Prošnja!

Gospoda, ki bi bila voljna, 14letno dekle za postrežnico brezplačno vsprejeti s tem pogojem, da bi smelo tamošnjo obrtniško šolo v ženskih strokah obiskovati. Naj blagovoljno piše na **Kunigundo Skerbs v Smolniku**, pošta **Ruše** (Maria-Rast). (801-1)

Izvlaček olja za sluh

c. kr. sek. zdravnika **dr. Schipeka**, ki je priznava mnoge avtoritete že mnogo let radi ugodnega učinka, ker ozdravijo vsako neprirojeno **gluhost, naglušnost, šumenje po ušesih** in vsako **bolezen ušes**. Z nakazilom, kako rabiti, velja 1 gld. 50 kr. in se dobiva glavni zalogi **Frana Giacomelli-ja, Wien, Fünfhaus, Stadiongasse 1.** (781-1)

Bolnim na živcih olajšilo in zdravilo!

S Hippokratovih časov do danes so bolne na živcih mučili z vsemi mogočimi procedurami, kakor z zdravljenjem z vzdržljivostjo in mrzlo vodo, z elektriko, galvanizmom, parnimi, šotnimi in morskimi kopelmi. Znanost si beli glavo — in jace Kolumbovo je zraven nje. Se le v novejšem času so spoznali, da se je dolgo popoizem prezirala tako bližnja a priprosta pot, da se s porabo z usesovalne zmožnosti kože naše neposredno upliva na živčno sistemo našo. Skoro 50 let imel sem v zdravniškem svojem poklicu priložnost in si prizadeval, da sem v tem oziru nabiral si skušnje in te so več kakor dokazale slovečega profesorja Virchowja izrek: „Najmanjšina kacega dražilca more imeti trajne in velike učinke, ker prvotno razdražljivost živcev dalje širi“. Dočim so na sedmem balneologiškem kongresu profesorji Schott, Röhrig, Parisot, Munk itd. uveljavljali to novo terapijo, sem jaz prvi, ki z dovršeno zdravilno sistemo stopam v javnost. Priporočam se torej vsem, ki bolehalo na bolnej živčeni sistemi sploh, na tako imenovani nervoznosti, ki se kaže v habitualnem glavobolju, migreni, navalih krvi, velikej razdražljivosti, razburjenosti, ali v tem, da ne morejo spati, v občini telesni nemirnosti in nepovšečnosti. Nadalje obračam se do onih,

katere je zadel mrtvoud,

in torej bolehalo za otrpnenjem, ali ne morejo ali pa težko govoré, težko požirajo, imajo trde zgibe, ali pa v njih vedno čutijo bolečine, imajo slab spomin itd., in naposed do onih,

ki se boje mrtvuda

in imajo zato uzroka iz prikaznij trajne zone, navzeta glave, glavobolja in omotice, migljanja in teme pred očmi, tiščenja pod čelom, šumenja po ušesih, gomazanja po glavi, oglušena rok in nog. — Vsem, kateri na gori omenjeni način bolehalo na živcih, nadalje bledičnim in vsled tega onemoglim mladim dekletom, pa tudi onim zdravim mlajšim osobam, ki mnogo duševno delajo in se hočejo izogniti reakciji duševne delavnosti, priporočam svoj način zdravljenja, obstoječ le v tem, da se vsak dan jedenkrat umije glava, ter je torej kaj enojen in po ceni stane vsak dan jedva 5 krajcarjev.

V načinu zdravljenja, ki je v spodaj navedeni knjižici bolj pojasnen, so se pohvalno izkazali listi, zlasti „Krenzzeitung“ (št. 145 z dne 25. junija), „Berliner Börsencourier“ (št. 258 z dne 24. maja), „Berliner Courier“ (št. 140 z dne 24. maja), „Post“, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, „Wiener Illustr. Hausfrauenzeitung“, „Wiener Handels- und Gewerbebericht“ itd., nadalje morem navesti priznalne dopise o tej brošuri jako visocih osob, kakor **Nje. a visokosti vojvode Oldenburškega** (grad Erlau), **Njega ekscelence generalnega lieutenanta pl. Bonina** (Draž-dane), **Njega ekscelence generalnega lieutenanta pl. Bredowa** (viteško posestvo Briesen), **generalnega majorja pl. Krone** (Darmstadt), **kralj. bavarskega polkovnega avditorja Strube** (Freiburg na Br.), **grofinje Sehers-Thobs** (Hohenfriedberg), **tajnega svetnika Rittnerja** (Frankobrod na M.), **c. kr. profesorja pl. Oberscheide** (Kroms), **kralj. pruskega majorja pl. Funcka** (Berlin), **duhovnega nadzornika in župnika Horsta** (Colmar), **šolskega ravnatelja Christofera de Issakovic** (Radautz), **baronovke Villani** (Frankobrod na M.), **uradnega načelnika Krista** (Wüstegiersdorf), **baronovke pl. Knesebeck** (Huyzburg), **okrožnega šolskega nadzornika Sklarzyka** (Samter), **župana Jahna** (Witteberge), **vladnega asessorja Schrayvogel** (Novi Ulm), **uradnega načelnika Jul. Schura** (Budwethen, Vzhodna Prusija), **c. kr. polkovnika Grunda** (Kosmanos, Češko), **kazenskega sodca Brilla** (Darmstadt), **kr. dež. sodca Storch** (Berlin) in več drugih, katerim si pridružijo

zdravniške izjave o sijajnih uspehih

gospodov doktorjev: **Kr. sanitetnega svetnika dr. med. Chona** v Stettinu. — **Dr. med. Antona Corraza** v Benedekah. — **Velikojvodskega okrajnega zdravnika dr. med. H. Grossmanna** v Jöhlingenu. — **Dr. med. Arnheima** na Dunaji. — **Dr. med. L. Regena** v Berolinu. — **Dr. med. Hoeseha** v Berolinu (poliklinika). — **C. kr. okrajnega zdravnika dr. med. Busbacha** na Krškem i. t. d. (Kranjsko). — **C. kr. štabnega nadzornika I. razreda dr. med. Vavčava Jechla** na Dunaji.

Opiraje se na tako gradivo, mislim, da je moja dolžnost, da nastopim na vsak pripraven način pot javnega razglaševanja, da tako pomagam trpečemu človeštvu. Gospode zdravnike, kateri dobé to objavo v roke, pa opazarjam na priznano avtoriteto **dr. pl. Liebga**, ki pravi: „Skušnje vseh, ki so se bavili z raziskovanjem prirodnih prikaznij, se nazadnje v tem ujemajo, da je proučevanje dosti **jednostavnejša** sredstva in uzroki, kakor so mislili ali kakor si mislimo, in baš to **jednostavnost** moramo suatrati za največji čudež“. Hkratu ponudim zastoj vsem gospodom zdravnikom, ki se imajo sami boriti z nervoznimi boleznimi, moje sredstvo na razpolaganje, in vsem bolnim na živcih priporočam

v 16 natisu izšče brošuro:

„Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss (Apoplexie, Hirnlähmung), Vorbeugung und Heilung“,

ki se dobi brezplačno po knjigarni **J. Bretzner & Comp.** na Dunaji, I. Tegetthoffstrasse 8, in po knjigarni **Pavla Franke** v Budimpešti, IV., Hatvanergasse 2.

Vishofen na Bavarskem, 1888.

Roman Weissmann, bivši dež-bramb. batalijonski zdravnik, častni član italijanskega sanitetnega reda belega križa.

(793)

Glavno zalogo v Ljubljani ima lekar **J. Svoboda**.

Na prodaj je

hiša v Škofji Loki,

katera nese najemščine 250 gld. na leto in je pripravna za prodajalnico, ker stoji na sredi mesta. Dne 27. t. m. bo prodajalec tam. (796-2)

DR. VALENTINA ZARNIKA
ZBRANI SPISI.

I. ZVEZEK:
PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL
IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

LEOPOLD SLOVŠA po dom. SELAN

mesarski mojster
v Šolskem drevoredu št. 12
prodaja od danes naprej

meso od pitanih volov

zadnje po 48 kr. kilo,
sprednje po 36, 38 in 40 kr. kilo.

Zagotavlja najtočnejšo postrežbo, pripravljen sem, ako se želi, do-
poslati meso tudi v stanovanje.

Za mnogobrojna naročila se priporoča

s spoštovanjem

Leopold Slovša,
mesarski mojster.

(779-3)

! Vinokupci!

V vinohramih graščine „Dobra“ pri Biljani na Brdih (postaja Kormin ali Gorica) je na prodaj izvrstna

„Briska ribola“

hektoliter po 16 do 18 goldinarjev.

Natančnejša pojasnila daje grof Baquer-ovo graščinsko oskrbnništvo v Gorici. (797-2)

40letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor **Drasche**, profesor **Schnitzler**, pok. profesor **Oppolzer**, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zap. sujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP^a Anatherin
ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in u. t. m. boleznim, priznana voda za grgrauje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začno gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, z njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.
Dr. Popp-a zeljiščno milo proti spuščanjem vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — Zobja prašek v škatlicah po 63 kr. — Zobna plomba v etuji gld. 1.—. — Zeljiščno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljene preparat, s katerim se zobje prezgodaj uničijo, se izrecno svari. (615-10)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Svoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baecarich, lekar; na Krškem: F. Bönches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranju: K. Savnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radoljci: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Cernomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.